

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1233/2014
03.02.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљене М.П., због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Д.Н., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 974/10 од 05.05.2014. године и Вишег суда у Чачку Кж 161/14 од 12.09.2014. године, у седници већа одржаној 03.02.2015. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене М.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 974/10 од 05.05.2014. године и Вишег суда у Чачку Кж 161/14 од 12.09.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу К 974/10 од 05.05.2014. године, у ставу I изреке, окривљена М.П. оглашена је кривом због извршеног продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ за које јој је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, због извршеног кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. и 2. КЗ за које јој је утврђена казна затвора у трајању од три месеца, због извршеног кривичног дела послуга из члана 365. КЗ за које јој је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и због извршеног кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. КЗ за које јој је утврђена казна затвора у трајању од три месеца, па јој је суд изрекао условну осуду тако што јој је утврдио јединствену казну затвора у трајању од једне године и четири месеца која се неће извршити уколико окривљена у року од три године, по правноснажности пресуде, не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом окривљена је обавезана да суду накнади трошкове судског паушала и кривичног поступка, као у изреци пресуде, те јој је изречена мера одузимања имовинске користи, као у изреци пресуде.

Истом пресудом, у ставу II, на основу члана 422. тачка 3. ЗКП-а против окривљене М.П. одбијена је оптужба да је извршила продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж 161/14 од 12.09.2014. године одбијена је, као неоснована жалба браниоца окривљене М.П. и потврђена пресуда Основног суда у Горњем Милановцу К 974/10 од 05.05.2014. године.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 483. став 1. и 3. ЗКП-а, бранилац окривљене М.П., адвокат Д.Н., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 439. тачка 1, 2. и 3. у вези члана 485. став 1. ЗКП-а и члана 112. став 5. КЗ, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да побијане пресуде преиначи и окривљену ослободи оптужбе да је извршила кривично дело из наведених пресуда.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Захтевом браниоца окривљене се указује да предметна кривична дела за која је окривљена М.П. осуђена могу извршити само одговорна лица, које својство је битан елемент бића кривичног дела. По ставу одбране, окривљеној М.П., у смислу члана 112. став 5. КЗ (којим је дефинисана садржина појма одговорног лица) нити којим другим прописом, нису поверени послови управљања, надзора или други послови из делатности школе, због чега она нема својство одговорног лица у правном лицу, те је доношењем побијаних правноснажних пресуда повређен кривични закон - одредба члана 439. тачка 1, 2. и 3. ЗКП-а.

Врховни касациони суд ове наводе у захтеву оцењује као неосноване. Наиме, из чињеничног описа радње извршења кривичних дела, за која је окривљена М.П. оглашена кривом произилазе сви објективни и субјективни елементи бића кривичних дела описаних у тачкама 1, 2, 3. и 4. изреке првостепене пресуде, те је на предметне противправне радње окривљене М.П. правилно примењен кривични закон када су исте правно квалификоване као кривична дела: продужено кривично дело злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ; фалсификовање службене исправе из

члана 357. став 3. у вези става 1. и 2. КЗ; послуга из члана 365. КЗ и фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. КЗ.

Ове наводе, у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљене М.П., је истицао у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су исти неосновани и у образложењу другостепене пресуде на страни 2 и 3, је дао јасне и довољне разлоге са правном квалификацијом предметних кривичних дела за која је окривљена М.П. оглашена кривом, посебно образлажући својство окривљене као одговорног лица у правом лицу у смислу члана 112. став 5. КЗ, које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и на њих упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП-а.

Поред тога, захтевом браниоца окривљене се само нумерички, без образложења у чему се конкретно састоји, указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3. ЗКП-а. Међутим, како је чланом 489. став 1. ЗКП-а прописано да Врховни касациони суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога из члана 485. став 1. ЗКП-а, дела и правца побијања који су истакнути у поднетом захтеву, о овом делу захтева Врховни касациони суд није одлучивао.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**